

Sa Paghahanap ng mga Lumang Landas “Hayaang ang Simbahan ang Maging Simbahan” Mga Taga-Efeso 3:1-21

Wayne J. Edwards, Pastor

Bagama't ginagamit ang Kredo ng mga Apostol bilang ating balangkas, ang layunin ng seryeng ito ng mga sermon ay upang pagtibayin at liwanagin ang mahahalagang doktrina ng pananampalatayang Kristiyano gaya ng kahulugan sa buhay at mga turo ng mga nakakita sa nabuhay na mag-uling Panginoon.

- Ang mga pangunahing doktrinang ito ay hindi nagbago, ni hindi umunlad sa kahulugan, o inangkop upang umangkop sa kultura.
- Ang mga pangunahing doktrinang ito ay ipinahayag ng Diyos Ama, ipinropesiya ng mga propeta, pinatunayan ng Diyos Anak, ipinahayag ng mga apostol sa kapangyarihan ng Banal na Espiritu, at ipinangaral sa buong mundo ng mga taong ang buhay ay lubos na nabago ng kanilang pananampalataya sa mga ito.

- Sa Judas 20-21 , sinabi ng Apostol na ang mga Kristiyano sa bawat henerasyon ay dapat makipaglaban para sa "pananampalataya" na ipinamana sa mga banal sa pamamagitan ng, ***"Patatagin ninyo ang inyong sarili sa inyong kabanal-banalang pananampalataya, na manalangin sa Espiritu Santo, na ingatan ang inyong sarili sa pag-ibig ng Diyos, na hinihintay ang awa ng ating Panginoong Jesu-Cristo sa buhay na walang hanggan. At ang ilan ay maawain, na gumagawa ng pagtatangi; at ang iba ay iligtas ninyo na may takot, na agawin sila mula sa apoy; na inyong kapootan pati ang damit na nadungisan ng laman."***

Sa Mga Taga-Efeso 3 , ipinahayag ng Diyos ang isang katotohanan kay Apostol Pablo na itinago sa loob ng maraming henerasyon; na ang pangwakas na plano ng Diyos para sa pagtubos ay ang pagsasama ng parehong Hudyo at Hentil sa iisang katawan.

- Dahil mayroong matinding alitan sa pagitan ng mga Hudyo at mga Hentil, at dahil ang mga unang miyembro ng Simbahan ni Cristo ay mga Hudyong nakumberte, ito ay isang rebolusyonaryong ideya na mahirap ipabatid.
- Ibinulong ng Diyos ang lihim na planong iyon sa pamamagitan nina propeta Isaias at Oseas, na bagama't ang unang tungkulin ng ipinangakong Mesiyas ay ang makipagkasundo sa bansang Israel sa Diyos, Siya rin ay magiging ilaw sa mga Hentil.
- Samakatwid, ang Simbahang Panlahat, ang di-nakikitang Katawan ni Cristo, ay kinabibilangan ng lahat ng tumanggap, o tatanggap pa kay Jesucristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon; mga tao mula sa bawat wika, bawat tribo at bawat bansa, mga tao ng bawat panahon at bawat henerasyon.

Ang salitang Griyego na isinalin sa ating mga Bibliyang Ingles bilang "simbahan" ay "ekklesia." Hindi ito isang terminong pangrelihiyon, gaya ng unang ginamit nito upang ilarawan ang mga tinawag upang magtipon para sa isang pagpupulong ng bayan.

- Gayunpaman, sa Bibliya, ang salita ay ginagamit upang tukuyin ang nagkakatipong komunidad ng pananampalataya.
- Sa ganitong diwa, ang "ekklesia" ay nagsimula sa Genesis 12 , sa pagtawag ng Diyos kay Abram at sa kanyang pamilya upang maging ilaw sa mga bansang Hentil, isang papel na tinutukoy sa Bagong Tipan bilang ang simbahan sa ilang.
- Kaya, mula sa isang pananaw na teolohikal ng tipan, ang Simbahan ay nagsimula sa:

- **Ang mga Patriyarka (Genesis):** Ang tipan ng Diyos kina Abraham, Isaac, at Jacob ang nagtatag ng pundasyon ng lahi at ng pangako ng

Diyos na pagpapala para sa lahat ng bansa.

- **Ang Bansang Israel (Exodo – Malakias):** Ang pormal na organisasyon sa Bundok Sinai, kung saan ang mga Israelita ay naging isang komunidad ng tipan na nakasentro sa Tabernakulo at kalaunan sa Templo.
- **Ang Bagong Tipan (Pentecostes):** Ang pagpapasinaya ng Simbahang Kristiyano gaya ng inilarawan sa Bagong Tipan; ang katuparan ng tipang Abrahamiko na maisama ang lahat ng tao sa pamamagitan ni Hesukristo.
- Ipinapakita nito kung paano umunlad ang simbahan mula sa iisang pamilya, tungo sa isang bansa, tungo sa isang pandaigdigang komunidad at sa lalong madaling panahon ay magiging Kaharian ng Diyos.

Ang simbahan ngayon ay nagmula sa mga walang hanggang layunin ng Diyos. Ang simbahan ngayon ay **ang komunidad ng bagong tipan ni Hesus , na nakaugat sa Israel , ngunit itinayo ni Hesus, at pinasinayaan ng Banal na Espiritu. Ang simbahan ay:**

- Ang bayan ng Diyos – Ang pakikipagkaisa ng mga banal – Ang inampon na pamilya ng Diyos – Ang katawan ni Cristo – Ang Nobya ni Cristo – Ang templo ng Banal na Espiritu – Ang bagong sangkatauhan – Ang mga sanga na nananatili sa tunay na puno ng ubas – Ang tinipong komunidad ng tipan – Ang kaharian ng Diyos sa lupa –
- Nagtayo si Hesus ng isang simbahan noong 33 AD – ***“Itatayo ko ang aking simbahan, at ang mga pintuan ng Hades ay hindi mananaig laban dito.”*** Mateo 16:18
- Gayunpaman, sa halip na sundin ang “daan,” ang mga tao ay nagsimulang bumuo ng mga grupong relihiyoso ayon sa kanilang sariling kagustuhan.
- Sa kasalukuyan, mayroong mahigit 300 magkakaibang denominasyon sa kasaysayan. Ngunit ang kabuuang bilang ng magkakaibang simbahan at sekta ay mahigit 45,000.
- Ang tunay na Simbahan ng Panginoong Hesukristo ay hindi imbensyon ng tao, ni produkto ng tradisyong pangrelihiyon.
- Ang tunay na Simbahan ng Panginoong Hesukristo ay ang Kanyang Katawan, ang Kanyang Kaharian, ang Kanyang Bahay, ang Kanyang Nobya, dahil ipinangako Niya ito, binili Niya ito, at itinatayo Niya ito.

Sa kaniyang aklat na pinamagatang **“Ten Indictments Against the Modern Church,”** binalangkas ni Paul Washer ang mga pangunahing isyung sumasalot sa

simbahan ngayon, na pawang nagmumula sa paglayo sa mahahalagang doktrina ng pananampalatayang Kristiyano gaya ng tinukoy sa Kredo ng mga Apostol.

- **Pagtanggi sa Kasapatan ng Kasulatan** – Hindi mauunawaan ng mga liberal na pastor na ang isang makapangyarihang Diyos ay nagbalot ng Kanyang nagliligtas na kapangyarihan sa berbal na pagpapahayag ng Kanyang Salita. Samakatuwid, hindi lamang nila itinatanggi ang banal na inspirasyon at kawalang-kamalian ng Bibliya, kundi itinatanggi rin nila ang awtoridad, kasapatan, at pagkakumpleto nito.
- **Kamangmangan sa Diyos** – Ang mga pagsambang nakabatay sa libangan ay hindi nagpapaunlad ng banal na paggalang sa isang Banal na Diyos, na humantong sa pagsamba sa isang diyos na nilikha ayon sa wangis ng tao, sa halip na sa Diyos ng Bibliya, na isang idolatriya, at isang paglabag sa unang apat sa sampung utos.
- **Pagkabigong Tugunan ang Ganap na Kasamaan ng Tao** – Dahil sa takot na matawag na mapanghusga, karamihan sa mga pastor ngayon ay umiiwas sa pagharap sa mga partikular na kasalanan ng tao. Samakatuwid, sa halip na tawagin sila sa pagkukumpisal at pagsisisi upang makatanggap ng kapatawaran ng Diyos, inaalok sila ng mga pastor ng mga sikolohikal na paraan upang malampasan ang kanilang mga makasalang gawi sa pamamagitan ng mga pamamaraan ng pagtulong sa sarili, na hindi kailanman gumagana.
- **Kamangmangan sa Ebanghelyo at ang pangangailangan para sa Regenerasyon** – Kahit ang mga nagsasabing sila ay isinilang na muli ay hindi lubos na nauunawaan ang kapangyarihan ng Banal na Espiritu na magbigay ng bagong puso sa isang taong patay sa espirituwal. Ang regenerasyon ang simula ng ating walang hanggang kaligtasan, dahil ang isang patay ay hindi man lang maaaring magnais na mabuhay.
- **Ang kamangmangan sa Banal na Espiritu** – ang kakulangan ng pag-unawa sa Persona at gawain ng Banal na Espiritu, kahit na sa mga Kristiyano sa loob ng maraming taon, ay kakila-kilabot, dahil ang mahalagang ebidensya ng ating kaligtasan ay ang pagpapahayag ng Banal na Espiritu sa at sa pamamagitan ng ating mga buhay.
- **Mga Paanyaya sa Ebanghelyo na Hindi Ayon sa Bibliya** – Ang mga makamundong pamamaraan ng "madaling paniniwala," tulad ng pagmamaniwala sa mga tao na itaas ang kanilang mga kamay o pag-uulit ng panalangin ng isang makasalanan na hindi ayon sa Bibliya upang maligtas, ay hindi lamang nagresulta sa pagkakaroon ng maling katiyakan ng kaligtasan ng maraming tao, kundi kadalasan ay nabakunahan din sila mula sa katotohanan.
- **Kamangmangan Tungkol sa Kalikasan ng Simbahan** – Nakalimutan na ng simbahan ngayon ang pagkakakilanlan nito bilang ang nobya ni Kristo na binili ng dugo. Bagama't ang bawat lokal na kongregasyon ng mga mananampalataya ay dapat maging isang ospital para sa mga makasalanan, ang Universal Church ng

Panginoong Hesukristo ay ang Samahan ng mga Banal, kapwa buhay at patay; yaong mga tinubos ng dugo ni Kristo.

- **Kakulangan ng Mapagmahal na Disiplina sa Simbahan** – Tinalikuran ng mga kongregasyon ang utos ng Bibliya na panagutin ang mga mananampalataya, sa gayon ay nakompromiso ang kadalisayan at patotoo ng simbahan.
- **Katahimikan sa Paghihiwalay** – Kulang ang pagtuturo tungkol sa pangangailangan ng kabanalan at ang pangangailangan ng mga Kristiyano na ihiwalay ang kanilang sarili mula sa masasamang pagpapahalaga ng mundo, at ngayon, kasama na rito ang mga simbahang nagpapahayag ng huwad na ebanghelyo.
- **Hindi Paggalang sa mga Tungkulin at Responsibilidad na Nakasaad sa Bibliya Tungkol sa Kasal at Pamilya** – Tinalikuran na ng mga simbahan ngayon ang mga Kasulatan tungkol sa mga tungkuling itinakda ng Diyos para sa mga mag-asawa, at ang kanilang responsibilidad na palakihin ang kanilang mga anak nang may takot at payo sa Panginoon. Ang ideya na ang mga magulang ang may ganap na responsibilidad sa pagpapalaganap ng ebanghelyo sa kanilang mga anak ay lampas sa kanilang pang-unawa.
- **Ang mga pastor ngayon ay lubhang hindi sapat ang pagsasanay upang maglingkod bilang mga espirituwal na lider ng isang kongregasyon** – Kahit na mayroon silang walang limitasyong access sa mga Bible College at Seminary, upang matutunan kung paano maging isang tagapangasiwa ng Simbahan, at magpastol sa kawan ng Diyos, kailangan pa rin silang turuan at gabayan ng isang mas matandang pastor, tulad ng ginawa ni Apostol Pablo kay Timoteo.